

І вийшов на поле, а поле - мертве

Євген Плужник

І вийшов на поле, а поле - мертве...
Тільки на обрії трьохрукий млин...
Від серця б щирого слова віддерти -
Такий натомлений!
Один!
Один...

І впав навколішки, і плакав ревно...
І чув, як лагідно ростуть жита...
І болем спокою себе упевнив:
Криваво зрошена, зросте мета!

- О часе велетнів! Прости утому
Мені, найменшому з твоїх синів!
І, невідомому в світах нікому,
Мені день радісний яснів...
Яснів...

- Дозволь, натомлений край поля згину!
І на обніжкові простерся ниць.
І ніби поле все житами: - Сину,
І біль натомлених — майбутня міць!